

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207707038192/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Dog neppe hvillte den paa Landets Bred,
Før som et Øie Perlens Skæl sig aabned,
Og Psyches Billed sig iveiret svang.

PHANTASUS.

Ha, sliq en Drøm jeg elsker! Siig, o Amor,
Hvad skued meer du gjennem Søvnens Slør?
AMOR. I samme Øieblik sig Psyche viste,
Jeg af min Slummer vaagned.

PHANTASUS. O, min Moder!
Hvi er du ikke her, at du kan tyde
Os denne Drøm.

AMOR. Men hør, hvad meer sig hændte!

Thi medens fyldt af Drømmen taus jeg sad,
Og saae i Luften ud, hvor Stjernen blinked,
Et andet Syn mit vaagne Øie traf.
Fra Himmelhuen Guders Sendebud,
Der vingeklædte Hermes, svang sig ned
Mod Jordens Dal, mens Følken i hans Hsænd
Belyste Luftens Vei med klare Straaler.
Snart stod han foran mig og sagde: Amor,
Tag denne Gave, som dig Himlens Konge
Til Psyches Himmelflugt ved mig nu sender!
Og ud han foldede to store Vinger,
I Form og Farve lig med Sommerfuglens.
Jeg greb dem hurtig, men da jeg mig vendte,
At svare Hermes, var igjen han svunden,
Og op ad Strømmen kom din Moders Bæd.

PHANTASUS.

Ha, snart vil disse Vinger du behøve!

AMOR. Ja, nu er Timen kommen, jeg det veed,
Afgjørelsens den store Stund, som enten
Min Hustru mig berøver eller evig
Med den fra Døden frelste mig forener,
Hvis i den sidste Prøve hun vandt Seier.
Hvor slaaer mit Hjerter højt nu af Forventning!
O Phantass! da hvem mig Natten gav
Til Ven og Følgesvend: Lad frem os ile,
At før den Hulde vi kan Maalet naae!

PHANTASUS.

Ei langt vi har til Maalet; hist i Fjeldet
Som du tilbøire seer, er Hulens Indgang.

AMOR. Og hvorfra kjender denne Hule du?

PHANTASUS.

Igjennem den gaar Veien til min Moders
Den dunkle Borg, der grændser op til Hades,
Men stille! Imod Hulen vend dit Blik,